

13-6-38

Estimada da Mercè — T'escriuré un peu que
estic una mica cansat. Alabo de
pujan del Sr. El Pa Ribas, ahí, estava
una mica cansat i no m'és va
per scòpi es. A mi escollava i veia
de camel-era. Després d'un mínim
cós examen mi ha dit "que
me n'és a per p. l." tal
com sana. Ho ha dit rient, es
clar, i segurament per variar
una mica, i no dir-me, com
de costum, que estava una
mica millor. És clar que
bi realment, també ha acabat
per dir-me que s'arriba asse
cant molt ràpidament, (la
congestió o ~~es~~ jo mateix? pensa-
ra jo) i en bi, que estava
molt satisfet. — ha força del
costum. Be, el cas és que jo
em trobo realment millor, i no
me, per més gana de preocupar-me
que tinguin, pensar que la milloria
subjectiva derivi de començar
a una milloria objectiva. V6!!

No entenc absolutament res de la teua
carta d'ahir vespe. Vais passar per
l'administració i em van dir que
t'envies ordres teves d'engegar-me a
hehir així que em presentis. T'heu vingut
en finis mar, i si la sta Planes
no m'haigés convenent que bona
llan-se és dolent per la salut, em
penso que m'ha desgràcies personals.
Després t'envio aquell ultimatum
i tu em contestes d'una manera
desconcertant. Acceptes una quantitat
que no sé que significa. Ha
meitat, pots ser? Si és així, passi,
car, encara que aquesta segona
part era menys bon que és extraor-
dinària, em resta per mi la
diximera seria ordinària. (Indis-
cutiblement etc) — Podria haver-te
escrit d'altres coses més agradables,
però no podré un altre dia, demà pots ser.
A tu no t'escric més, senyora
Marquesa de mitjanit. M'han
ria agradat veure't. — ha solia dir-
que no es pensava que hessis tan de la
quesca. Ho ets, en efecte?

Ten.
MARIUS